

Herkül heykelinin yarısı nasıl bulundu

22.07.2018

NurzenAmuran - Sayın Özgen Acar bu hafta sizinle seçimlerle birlikte başlayan siyasal süreci ve değişimi konuşacağız. Ancak daha önce kültürel mirasa olan katkılarınızı da yeniden okurlarımıza anımsatmak istiyorum. Irak işgalinde müzelerin talan edilmesi sırasında bir bayan arkeoloğun, o kırılmış arkeolojik eserlerin arasındaki feryadı ekranlara yansımıştı. Bugün hala o bayanın çaresizliğini düşünürüm. Kimbilir kaçırılan, yağma edilen eserler hangi batılı ülkelerin müzelerinde sergileniyor. Dünyada tarihi eser kaçakçılığı insan kaçakçılığı kadar yaygın, değil mi?

Özgen Acar - Dünya'daki tarihsel, kültürel ve dinsel miras kaçakçılığının boyutları, uyuşturucu ve insan kaçakçılığından çok daha büyük, çok daha kapsamlıdır. Özellikle, Anadolu – Orta Doğu – Yunanistan - İtalya ve Kuzey Afrika ile Güney Amerika odaklı olmak üzere...

4 Temmuz Çarşamba günü Avrupa Polis Örgütü (Europol) ilginç bir açıklama yaptı. İtalya, İspanya, İngiltere ve Almanya'da yaklaşık 250 memurun, eş zamanlı olarak, 40 evde yaptığı, dört yıllık bir soruşturmanın sonuçlandığını bildirdi. Sonuca göre, şafak öncesinde yapılan baskınlarda 40 milyon avroyu (220 milyon lirayı) aşan, yaklaşık 25 bin kadar Yunan ve Roma arkeolojik yapıtın yasa dışı kaçakçılığa konu olduğu saptandı...

Sicilya bağlantılı bu tarihsel kaçakçılığa konu olan yapıtların İtalya üzerinden ve yanlış (sahte) köken bildirimleriyle kaçırılıp İngiltere ile Almanya'daki müze evlerine ve antikacılarca satılmaktaydı. Polis, bu arada 1.500 kadar metal detektör ve benzeri araçlara da el koymuştu. Her nedense bu araştırmada Türk ve Yunan polis örgütleri devreye konulmamıştı!

Bir başka nokta Irak ve Suriye'de özellikle IŞİD, Türkiye'de PKK terör örgütlerinin maddi kaynak sağlamak için uyuşturucu kaçakçılığının yanı sıra tarihsel miras kaçakçılığı yaptıkları da bir gerçektir. Gaziantep ve Urfa müzelerinde, komşu ülkelerden pek çok kaçak yapıt "geçici" olarak Gaziantep ve Hatay Müzelerinde "emanete" alınmıştır.

Avrupa ve ABD Müzelerinde, ileride sergilenmek niyeti ile, geçici olarak depolarında saklanmakta olan bu kaçak yapıtları, ayrıca bu ülkelerde pek çok özel koleksiyoncu satın almaktadırlar.

Amuran - Hıncal Uluç, sizin Mülkiye'den arkadaşınızmış. Bir yazısında "Ükemizden kaçırılan tarihi eserlerin Türkiye'ye yeniden kazandırılmasındaki çabalarınızı anlatmıştı. Not almıştım. Okurlarımıza kısaca o notu iletmek istiyorum. "450 parçalık Krezüs hazineleri, 7400 Hitit tableti, Marsiyas Heykeli, Ödemiş Camisinden çalınan minber kapısı, Elmalı Definesi, Yorgun Herkül Heykelinin çalınan üst parçası.". Hepsinin ayrı bir serüveni vardır kuşkusuz ama New York Metropolitan Sanat Müzesinde gördüğünüz daha sonra sizin girişimlerinle ülkemize getirilen "yorgun Herkül" heykelinin üst parçası Antalya Müzesinde bulunan alt bölümüyle birleşince dünyadaki diğer yorgun herkül heykellerinin bütünleşmiş olan ilk tarihi eseri olmuş. Nasıl bulmuşsunuz, özel bir çabayla mı ilgilileri nasıl harekete geçirmiştiniz kısaca anlatır mısınız?

Acar - New York'ta gazeteciliğimi sürdürürken, dört yıl boyunca duruma göre, haftada bir - iki kez Metropolitan Sanat Müzesi'ne giderdim. Her gidişimde yeni bir şey görür ya da öğrenirdim, yeni kataloglardan da alırdım...

22 Eylül 1990'da Cumhuriyet'te "Antika Talanı" adlı dizimin "Herkül'ü dilim dilim kestiler" başlıklı bölümde, Antalya'nın Perge antik kentinden kaçırılan bir mermer lahdin öyküsünü anlatmışım. Herkül'ün "12 işini" yansıtan, mermerden bir lahdin yitik parçalarının peşindeydim. Bu nedenle, bir Amerikan ailesinin özel koleksiyonunun geçici sergisini de bu müzede görmeye gittim. O gidişimde, bu lahdin parçaları var mı, yok mu diye bir araştırma yapacaktım. Yapıtların tarihsel dizinine göre düzenlenmiş sergiyi inceleyerek, orta salona geçtim. Salonun tam ortasında, yalnızca belden yukarısı olan, alt bölümü bulunmayan görkemli, bir mermer heykelin, özel cam vitrinde sergilendiğini gördüm. Sanki bu heykel bana "Hoş geldin hemşerim!" diyordu... Cephesinde biraz duraladım. Heykelin geçmişi ile bağlantılı, her hangi bir "ipucu" bulabilir miyim, düşüncesiyle, cam vitrinin çevresinde dolaşım!

Bu heykel parçasını yaşamım boyunca; ne kendisini, ne de her hangi bir resmini "görmüştüm"! Ama belleğim, "Bu parçayı bir yerden bildiğimi", söylüyordu. Ama asla, asla görmemişim!

Müzenin mağazasına giderek, serginin "Glories Of The Past (Geçmişin Görkemi)" adlı kataloğunu satın aldım. O tarihte, Türkiye'de 100'e yakın müze varken, hiçbirine değil de yalnızca "Antalya Müzesi" Müdürü Kayhan Dörtlük'e telefon ettim!

Dörtlük'e "Şimdi, bir heykelin resmini iletceğim. Bu heykeli, nereden anımsadığımı çıkaramadım! Ama sizin müzeyle ilgisi olduğunu, sanıyorum!" dedikten sonra, resmi belgegeçer ile yolladım. On dakika sonra kendisini aradığımda şu yanıtı aldım:

"Arkadaşarımla resmi bizdeki parçayla kıyasladık. Bu heykelin altı, müzemizde! Yüzde 100, bizim Herkül'ün üst bölümü bu!" Antalya Müzesi'nde resmini çektiğim, belden aşağısı sergilenen yarım Herkül heykelinin fotoğrafını arşivimde hemen buldum. Gözlerime inanamadım! Demek ki müzede bu parçanın fotoğrafını çekmekle kalmamış, "Acaba, üstü nerede?" düşüncesiyle, belleğime de yerleştirmişim! Shelby White ve Leon Levy adlarındaki özel koleksiyoncu çiftin sergi kataloğundaki resim altında, 67cm yüksekliğindeki bu heykel hakkında, "Dinlenen Herakles Heykeli, belki de Telefos'u düşünüyor!" yazılıydı.

O an "Yorgun Herkül", bana göre ne "yorgun", ne de "düşünceli" geldi! Bu güçlü, yarı tanrı yaratık, acısı yüzüne, sanki "N'olur bana yardım et de Perge'ye döneyim!" der gibiydi!

Prof. Dr. Jale İnan 1980'de Antalya'nın Perge antik kentindeki kazılarında "Elips bir kaide üzerine tabanlarıyla basan Herakles heykelinin belden aşağı kısmını" bulmuştu. Heykelin "bu bölümü 13 parça birleştirilerek" ayağa kaldırılmıştı. Üstü yoktu! İki parçanın birlikteliğini gösteren tek kareli "birleştirme" fotoğrafını da kullanarak, 1990'da Cumhuriyet gazetesinde ve Amerikan Connoisseur dergisinde yayımladım. Ne var ki, bilgisine başvurduğum Prof. İnan ile telefonla konuşmamda söylediği şu sözler, ilk anda düş kırıklığı yarattı:

"Ünlü Yunan yontucu Lysippos'un 'Farnese Herakles'i' olarak bilinen tunçtan heykelinin, dünyada belki de Roma Dönemi 52 kopyası var... Çok görülen bir heykel... Bu tür heykeller yere düşünce de genellikle böyle kırılıyolar. Dolayısıyla, New York'taki üst parçanın, bizim Perge'de bulduğumuz alta uyması, zayıf bir olasılıktır!"

New York'tan İstanbul'a Prof. İnan'la görüşmeye geldim! Prof. İnan'la görüşmeden ayrılırken, bu değerli bilim insanını ikna etmenin mutluluğundan zevkten uçuyordum! Sonra hukuk aşamasına geçildi ve heykel parçası yıllar sonra Antalya'ya dönerek alt bölümü ile birleştirilip, kentin simgesine dönüştü!

Amuran - Başarılarınızı ve kazandığınız uluslararası ödüllerinizi paylaşmayı pek sevmeyen, ender gazeteci duayenlerimizdensiniz. Benim bildiğim, yurt dışında aldığınız ödüller arasında İtalya'dan İspanya'dan aldığınız madalyalar ödüller var. Sözelimi, size Lizbon'da "Avrupa Kültürel Mirasında bilinçlenmeyi arttırma" ödülü vermişler. Ödülü bizzat Portekiz Cumhurbaşkanı Anibal C. Silva sunmuş. Verilen ödülün gerekçesinden yola çıkarsak bugün ülkemizde Kültürel mirasını koruma bilinci gelişti mi yoksa her konuda olduğu gibi bir gerileme mi var?

Acar - Bir kıpırdama var. Ama yetersiz. Kültür ve Turizm Bakanlığında bu konuda önemli ihmallere tanık oluyoruz. Bırakın

belediyeleri, özellikle bakanlığa bile yeterince arkeoloji, sanat tarihi, eski diller bölümleri mezunları alınmıyor.

Türkiye’de 40 kadar üniversitede arkeoloji fakültesi ya da bölümü var. Her yıl, üniversitelerden en azından 10 öğrenci mezun olsa... Her yıl 400 mezuna karşılık, Bakanlık geçen yıl ancak 100 personel aldı. Demek ki her yıl 300 mezun işsiz kalıyor. Tanıdıklarımın biri aşçılık yapıyor!

Bakanlık, teşkilatını yeni mezunlarla takviye etmek bir yana, her yıl artan ve sayıları 193’e çıkan müzelerin gereksinimi bile karşılayamıyor. Oysa Diyanet İşleri Başkanlığı, bu yıl 3 bin Kuran kursu öğreticisi, 6 bin imam ve 500 müezzin olmak üzere 9.500 kişinin alınmakta olduğunu açıkladı!

Amuran - Basında çıkan bazı haberler içimizi acıtıyor. Restorasyon çalışmaları yapılıyor eserlerin aslı bozuluyor. Ne yapılmalı nasıl önlem alınmalı? Devlet, tarihi mirasımızı geleceğe aslı gibi ulaştırmak da nasıl bir sorumluluk üstlenmeli?

Acar - Bu alanda temel olarak iki sorun var. Birincisi tarihsel mirasın onarılması, özgün biçiminde korunamayışı “ihale” olgusundan kaynaklanıyor. “lhaleyi” alan müteahhit ise bu işi taşeronla veriyor. Taşeron da ucuz olsun diye, değil konunun önemini bilen deneyimli ustayı değil, “işsiz” ameleli çalıştırıyor. Ayrıca, müteahhidin ya da taşeronun çalışanları arasında ne “restoratör”, ne “arkeolog” ve ne de “sanat tarihçisi” var. Türkçe deyimle, “İmam bildiğini okuyor!”

Sonrasında Kültür ve Turizm Bakanlığı ya da Diyanet İşleri Başkanlığı bu kültürel mirası “Gıcır gıcır oldu!” diye övünerek teslim alıyor! İkincisi, konuyla ilgili kamu kurumlarına bu alanda “denetim” yapacak uzmanlar alınmıyor! Bu alanda belediyelere de restorasyonun denetimini yapacak uzmanlar alınmalıdır.

Amuran - Tam 58 yıldır basında yazıyorsunuz. Ele aldığınız konuyu, yaptığınız araştırmalara dayandırılıyorsunuz. Bugün bir kültür erozyonu var, tarafsız bağımsız entelektüel bir basın mensubu olmayı zorlaştıran sadece ekonomik veya siyasi baskılar mı yoksa basında değişen etik değerler mi?

Acar - Bu süre boyunca yalnızca bir haberim “tekzip” yedi! 1961’de Ankara Üniversitesi Tıp Fakültesi’nden bir öğrenci Cumhuriyet Bürosunu telefonla arayıp “Hocamız Dr. Alp Reel, röntgen çekerken “kaçak elektriğe çarpılarak komaya girdi!” dedi.

Henüz meslekte bir yılımı doldurmamıştım. Hastaneye gittim, yetkililer ve öğrencilerle görüştim. Büroya döndüm, atlatma haberimi yazdım. “Röntgen çekerken, araçtaki elektrik kaçağı arızası nedeniyle Dr. Alp Reel’in üzerinden 220 volt gücünde elektrik geçince komaya girdi!” gibilerden yazdım. Bir – iki hafta sonra, Fakülte Dekanından, “220 volt değil, 500 volt geçti!” gibilerden gelen, meslek yaşamımın ilk ve son tekzibim oldu. Dr. Alp sonrasında 8 yıldan fazla “bitkisel” yaşamla boğuştu.

Dışişleri Bakanlığınca bir kez ve tarihsel miras kaçakçılığı haberlerim nedeniyle iki Kültür Bakanı, bir Müzeler Genel Müdürü, dört kaçakçı, bir ünlü Yeşilçam aktörü dava ettiler. Mahkemede yazdıklarımı kanıtlayınca aklandım. Şimdiye değin TRT aleyhine telif hakkı ihlali nedeniyle dava açıp kazanan ilk kişi oldum.

Günümüzde basındaki en önemli sorun, sendikalaşmanın kayboluşudur. Bunun sorumlusu yine de meslektaşlarımızdır. Eskiden dinsel bayramlarda gazeteler çıkmaz, gazeteciler sendikası ile gazeteciler cemiyetleri ortaklaşa bayram gazetesi yayımlayarak, kurumlarına maddi kaynak sağlayıp güçlü örgütlenirlerdi. Bu oluşumun sonucu Türkiye Gazeteciler Sendikası’nca (TGS) temsilci olarak gönderildiğim “Uluslararası Gazeteciler Federasyon’unun (UGF)” Genel Kurulunda “Avrupa Başkan Yardımcısı” seçildim. Bu seçimin iki nedeni vardı. Birincisi, TGS’nin bu alandaki çabası ve başarısı, ikincisi Türkiye’de “basın özgürlüğü” alanındaki mücadelesini desteklemektir!

Büyük gazetelerimizin hangilerinde bugün toplu sözleşme var? Sendikasızlaşmanın sonucu dev gazetelerimizin patronları boyunca eğmiyorlar mı?

Amuran – Biraz da siyasetten söz edelim. Bir süre New York'ta çalıştınız. Amerikan demokratik sosyalistleri (DSA) adlı grup Trump'ın başkan seçilmesiyle beş binlik üye sayısını 40 bine çıkarmış. ABD'de Başkan Trump sistem ve yasalar nedeniyle otoriter tek adam rolünü üstlenen bir başkan olamıyor. Ama yaşadığı ortam ABD'de sol yapılanmasını sağlar mı ?

Acar - Aşırı sağcı, milyarder Donald Trump'ın seçilmesi hiçbir biçimde "sol yapılanmayı" güçlendirmiyor. Tepkiler, yalnızca solda değil, Trump'ın "kişisel uçuk" davranışları nedeni ile kendi partisinde de eleştirilerin artmasına yol açtı. ABD'de, sokaktaki halkın düşüncesinin temelinde 2. Dünya Savaşında Hitler'in "Nazizm'ine" ya da Kore ve Vietnam'da "komünizme" karşı savaşlarda yitirdikleri dedeleri, babalarının anıları güçlüdür. En solda görünen Demokrat Parti bile, bizim anladığımız "sol" kavramından çok uzaktır!

Amuran - ABD'de kaldığınız süre içerisinde başkanlık sistemini denetleyen mekanizmaların ne denli güçlü olduğunu gösteren siyasi olaylara tanık oldunuz mu?

Acar - ABD'de hukuk, Türkiye'de özenilip yürürlüğe giren ABD'deki "Başkanlık sisteminin kötüye kullanımı" üzerine "başkanı tahtından" etmiştir. Genç okurlarınız bilmeyebilirler! Neredeyse yarım yüzyıl olacak... 1972'de ABD'de ortanın solundaki Demokrat Parti'nin, başkentteki, "Watergate Binasında" bulunan genel merkezine, bir gece giren sözde (!) 5 hırsızın, dönemin başkanı Richard Nixon'un güdümündeki insanlar oldukları saptanmıştı. Sonrasında Beyaz Saray'daki belgeler kamuya açıklandığında Nixon "Başkanlık tahtından" ilk kez "istifa zorunda" kalan Başkan olmuştu! ABD'deki Başkanlık denetiminin en güzel örneği bu olaydır. Ama bağımsız, özgür, çıkarıcı, yandaş, yalaka olmayan basın, daima en güçlü demokratik denetim yapılanmasını simgeler!

Gün geçmiyor ki basına bilmem kaç FETÖ'cü subay ya da insan tutuklandı haberi yansımasın! Peki, bugüne değin neden Milli Savunma Bakanları, Genel Kurmay Başkanları, MİT Müsteşarları uyudular buna karşın bugün bazıları acaba hâlâ neden görevdeler? İlginçtir, Genel Kurmay Başkanı son kabinede Milli Savunma Bakanı bile yapıldı!

Amuran – Ülkemizde, Cumhurbaşkanlığı ve genel seçimler yapıldı. Hala kamuoyunda seçim sonuçlarıyla ilgili sorgulama sürüyor. Bu sorgulamanın temelindeki neden, siyasi yönetime duyulan güvensizlik mi?

Acar – Evet. Güvensizlik iki nedenden kaynaklanıyor. Birincisi Cumhurbaşkanlığı seçimi için zorunlu olan "üniversite diploması koşulu" çevresindeki "şaibe" tartışmasıdır. İkincisi ise "halk oylamasında ve Başkent Belediye Başkanlığı seçiminde çakma" denilen oylar olgusunun yarattığı güvensizliktir.

Amuran - Bir de dün, söylenenlerin tümüyle ret edilip farklı söylemler üzerine siyaset yapılması güvensizliğin nedenlerinde biri haline geldi. Siyasi etik kuralları sil baştan yeniden mi yazılıyor? Çünkü milliyetçiliği ayaklar altına alan partiyle, milliyetçi bir partinin ilkeler bazında anlaşması nasıl yorumlanabilir?

Acar - "Milliyetçiliğin" temelinde "Türkçülük" ve dolayısıyla "Atatürkçülük" yatar! 27 Mayıs 1960 devrimini yapan Milli Birlik Komitesi (MBK) üyelerinden Alb. Alpaslan Türkeş'in ad ve soyadına baktığınızda bu inancın yansıması da görülebilir! 13 Kasım 1960'da aralarında başı çeken Alb. Türkeş'in de bulunduğu "14'ler" yurt dışındaki büyükelçiliklere atandıkları o gün, gazeteciliğe Cumhuriyet'te başladığımda ilk görevim bu olaydaki kişileri izleyip haberleştirmektir!

Şimdi bakıyorum da Türkeş bugün yaşıyor olsaydı, "Atatürkçülük" yerine "dinciliği" seçip "saf değiştiren" oğlu ve son Başkanlık seçiminde AKP adayını destekleyen MHP yöneticileri hakkında acaba ne derdi? Dünyanın neresinde, 15 seçim yitirmiş bir insan partisindeki koltuğunu hala koruyabilir?

Amuran - olağanüstü hal ortamında yapılan son seçimlerde, siyasi iktidarla muhalefet partileri arasında dengeyi halk sağlamaya çalıştı. Mitinglerde görülen kalabalıklar en önemli göstergedydi. Bu heyecan bu coşku nasıl hangi koşullarda devam edebilir?

Acar - Bu heyecan beni, babam nedeniyle çocukluğumda kısmen izleyip de anımsadığım kadarı ile 1946 - 1950

seçimlerinde Demokrat Parti'nin İzmir'deki oluşum yıllarına götürdü. Bu coşku, ana muhalefet partisi içindeki geleneksel "klikler kavgalarına" son vermekle ve 81 il ve ilçelerinde "kadınlar" ile "gençler" arasında yapısal ve yaygın örgütlenmeyle sürebilir!

Amuran - Yeni sistemin getireceği yönetim özellikle ekonomide radikal kararlar almak zorunda. Ekonomide iyileştirme için önce yargının bağımsızlaşması, siyasetin etkisinden kurtulması ifade ve basın özgürlüğünün sağlanması gerekir. AKP, " seçim sonuçlarından ders aldık" diyor. Bu konuda ümitli misiniz?

Acar - 24 Haziran seçiminde hangi parti iktidara gelirse gelsin "ekonomik enkazı" devir alacaktı! MHP desteği ile iktidar olan AKP ders aldı ama hemen mecburiyetten (!) ekme dâhil zamlara başladı!

Demokrasilerde "4Y" kuralı "Yasama, Yürütme, Yargı, Yayın" ayrılığı ve bağımsızlığı geçerlidir. Ama yeni anayasa, bu oluşumu temelden topal hale getirmede mi? Bırakın ümitli olmayı, kötümserden kötümser, karamsardan da karamsarı! Hazine ile Maliye Bakanlığı birleştirildi. Merkez Bankasının bağımsızlığı "emir – komuta" içine alındı. Son kabinede faiz – dolar çekişmesinde Cumhurbaşkanıya direnen Bakan, Maliye Bakanlığında alındı, yerine "düşük faiz" siyasasının mimarlarından damat bey getirildi. Bir anlamda Merkez Bankası, birleştirilen bu iki bakanlığın "uydusu" olarak damat beye bağlandı!

Amuran - Yerel seçimlerin erkene alınması önerisigündeme geldi. erkene alınmasının riskleri neler olacaktır? Hele bu ekonomik sorunlarla mücadele ederken.

Acar - Artık yerel seçimler bir "fantezi" olacak. Erkene alınmış, alınmamış ne yazar? 1921 BMM'si, 1923 Türkiye Cumhuriyetinin demokratik, uygar, batılılaşma yapılanması, laikliği bozulduktan sonra ne yazar?

Amuran - Denetleme gücü de sınırlanan TBMM çıkaracağı yasalarla ne derece etkili olabilir?

Acar -Bundan sonra yöneticilerinin çoğu, teşbihte hata olmadığına göre, ne yazık ki "trene bakan" konumunda olacaklar!

Amuran - Partilerin,seçim sonuçlarındakazanma oranlarını öne sürerek başarıyı birkaç puanla ölçmesi doğal mı? Demokratik ülkelerde bu konuda parti yönetimleri tabanlarına güven tazeleme fırsatı veriyor mu?

Acar - Türkiye'de ister iktidar, ister muhalefet partilerinde ne yazık ki böylesine demokratik bir yapılaşma var. Öyle olsaydı MHP Başkanı 15 seçim, CHP Başkanı 9 seçim sonrası hâlâ koltuklarında oturabilirler miydi?

Amuran - Türkiye'nin yeniden kaybettiği demokratik değerlerine kavuşması için öncelikle neye ihtiyacı var?

Acar - Atatürkçü, demokratik partilerin siyasal iç yapılanmalarında Atatürk ve demokrasi ilkelerine uygun olarak Türkiye genelindeki tüm illerde kadınlı, gençli yeniden örgütlenmelerine gereksinim var...

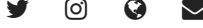
Amuran –Sayın Özgen, geleceğe yönelik yol gösterici hatırlatmalarınız çok önemli. Bu güzel söyleşi için teşekkür ederiz.

Acar – Ben teşekkür ederim.

Odatv.com

Nurzen Amuran

Diğer Yazıları

Türkiye bunu ödemek zorunda kalacak

05.12.2021

Merkez Bankası bu talimata uymasaydı...

28.11.2021

Egemen Bağış'ın Büyükelçi tayin edildiği kurum, nasıl adil olmaktan söz edebilir

21.11.2021

Kumpas davaları olmasaydı FETÖ 15 Temmuz'a cesaret edebilir miydi

14.11.2021

Erdoğan'ı destekleyerek koltuklarını koruma derdine düştüler

07.11.2021

Artık "vakıf" dendiğinde akıllara kara para geliyor

31.10.2021

Tüm Yazıları

Müyesser Yıldız

TESUD Başkanına neler soruldu?

30.06.2021

Dr. Hüseyin Nazlıkul, M.D. PhD.

Hastalıklara karşı direnç nasıl artırılır

03.10.2021

Salih Seçkin Sevinç

Pandemi bahaneleri oldu... Restoranlar bizi ya...

03.10.2021

Rafael Sadi

O kritik ziyaretin arka planı

03.10.2021

Yusuf Yavuz

Yeni plan devrede

17.06.2021

Soner Yalçın

Tehdit etmeyin

18.06.2021

Soner Yalçın

Tunus'un foncuları

28.07.2021

Soner Yalçın

Erdoğan'ın öfkesinin sebebi

26.10.2021

Sami Menteş

Milli Eğitim Bakanı yalan söylüyor

25.06.2021

Soner Yalçın

Ata'nın çocukları: 68 Kuşak

30.06.2021

İletişim

Haber Merkezi: 0 216 449 32 00

Faks: 0 216 449 32 00

Mail: info@odatv.com

İletişim

Künye

Gizlilik Sözleşmesi ve Koşullar

Mobil Uygulamalar

Reklam

Reklam: 0 216 449 32 00

reklam@odatv.com

© 2021, Oda TV. Tüm haklar saklıdır.

ANA SAYFA

YAZARLAR

VİDEO

FOTO GALERİ

ARŞİV

KATEGORİLER

